

Od Vlade iz Kanade

SVI SU ZA MIR, JA SAM ZA RAT - RAT UMA DUHA I SLUHA!

Home

Originalci

Galerija

Razno

InfoMAX

Links

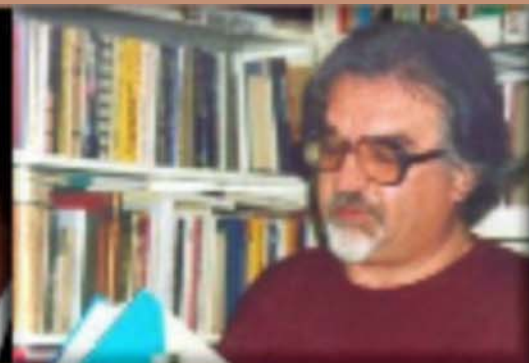
Božić (1992) na jednom bečkom mostu

pod nogama Dunav
tamo negdje daleko
Vukovar

pada snijeg u Beču
Božića 1992-ge
nek' nema Juge!

nisam rođen u sramoti
niti sam je skrivio
a - doživio

Fussball, Rusland 2018.

Hrvatska je prvak svijeta! Planetarni ŠAMPION!

Nisam to ja rekao 29 puta jer bi samo 11 bilo malo pa ću to javno ponoviti i potpisati 1943 puta!

U medjuvremenu crkveni tisak zove pa više bili smo nekaj i u Berlinu, dokumentirano sa 1939 smeđe&rjeđe priče. U Mostaru -za sitnu paru- prozivaju navodnu moralnu fukaru dok je svima najpreče da bude nešto grickalica i pivuša da rijekama teče. Čuda demokracije u ekstazi presretne nacije: ovoga ljeta lopta je sveta i sve je okruglo što na ćošak nije...

Jasno je sada i pticama na grani: baš svi su naučili kotrljati loptu i nema više na svjetskim šampionatima egzotičnih utakmica od 9:0 i slično. Još je jasnije da sport na najvećoj svjetskoj sceni i jučer bijaše nešto drugo, ali danas je gotovo brutalno cijela priča u novcu i moćnim korporacijama (ne d'o Bog tamo nekakve mafije i klike, nema. To su samo zlobna naklapanja...). Tu i tamo neki naivčina iz političkog (probi)svijeta utrči oznojenim dečkima u svlačionicu ali to se ne računa u političke bodove mada ni sa sportom nema baš nikakve veze. Evo mi dojavljuju da ni taj bon-ton ne prihvata ama baš nikakvu vezu za takvim prolj..., ovaj izljevim emotivnih nakupina...

Mene je razjebežil..., ovaj raznježila srpska nogometna solidarnost sa germanskom braćom: kako ćemo, bre, da se nadloptavamo sa neki bezvezni Svicarci koju su maksuz naši Kosovski Albanci, ako nema pravog Svabe eve vam svječko prvenstvo za džabe! I odoše Srbi na Zapadnu Moravu da se sa svoje ljeta zabavu...

Šta je onda ostalo Hrvatima? Samo da postanu svjetski šampioni!

Sve su suze isplakali za Zadnju Ružu Hrvatsku, davno i sada, SLAVNO nemaju izbora već da redom ruše iz dna nogometne duše!

Hrvatski nogometni profesionalci su drsko i vrlo jasno prepoznali ključne elemente svoga posla te zavrnu li rukave a i nogavice čarne te počeli raditi ciljano, ozbiljno, dosadno i dosljedno...

MOJE ISPOVJEDI 002

Piše: **Samsebeech Isповyediwoj**

...ne treperim više satima pred malim ekranom dok se lopta kotrlja po zemlji Rusiji. Imam i ja nešto iskustva od prije!

Sve su to redom masivno preplaćeni milioneri koji vrlo kalkulirano rade i po cijelih 90 minuta za novce koje VEĆINA uzbuđenih i polupijanih "fanova", navijača, često ne vidi u svojem cijelom životu.

I svi ovo znaju, tajni barem na brojkama nema pa se opet svjetina

Dok ovo pišem tzv. moćni Rusi još nisu kušali hrvatske gromove na visini svoga kaznenoga prostora ali ja sam neupitno siguran da će baš ova tekma postati ruski Waterloo jer ne vidim trunke milosti u nogama hrvatskih djelatnika nogometnoga zanata...

Nisam ni blizu Hrvatske ali već vidim da je ozbiljan strah počeo da se javlja od ovoga istinski velikog uspjeha: više nije da li ćemo ikada nadmašiti tamo nekakvu broncu već da kojega yraga ćemo sad sa samim suvim zlatom!?!

Šta se radi kad si na VRHU, kad je samo Bog iznad tebe, a ti si Hrvat na vrhu!?! I cijeli svijet te i voli i slavi takvog?

Šta sad kad nema više razloga da se cmizdri na lijeve ili desne, kada je sve, ama baš sve pod našim nogama i čak i srbende nemaju druge nego da kliču BOG i HRVATI!

Ima tu puno ozviljnijih i važnijih pitanja ali meni je najvažnije da baš ovdje zapišem kako sam odgojen da vjerujem da su Oni protiv Nas i da Mi NIKADA nećemo biti na vrhu jer Oni UVIJEK muljaju kontra naš...

Prevedeno na bošnjački jezik ovo bi istinski značilo da ja JESAM maštao da neko postane klupski šampion Evrope u nogometu sa balkanskih prostora i čim se to desilo belaj je odnio i samu državu sa lica Zemlje!

Sada kada najzlatnija i najvažnije lopta Planete silazi u Hrvatski zagrljaj mene nije strah za državu već me hvata muka od komentara (među našim svijetom, ne među Onima, Njima) iz kojih je više no razvidno da nam ništa nije falilo da budemo šampioni i prije ALI naš mentalitet je hajdučko-ciganski, cincarski i šćardžijski, pa nam sami vrhovi svih oblika dostignuća služe samo kao mrkva dok silujemo preopterećenoga magu na zilion čak i nepotrebnih načina... Mi naprosto uživamo fantazirati čak iako -OPET sasvim nepotrebno- i vlastitu djecu poradi toga ćeifa na front moramo pogurati!

Ja Hrvatski nogomet pratim sa pomješanim osjećajima cijeloga života. Odgovorno tvrdim i vjerujem kako će se lako cijela moja generacija složiti da je Hrvatska imala barem dvije bolje reprezentacije od ove koja osvaja svjetski šampion i sasvim pješice ulazi u Legendu i povijest ne samo hrvatskoga nogometa.

Ne kažem ja da ovi ne znaju ili da im štogod fali. Nikako! Ali -SADA SE VIDI- uspjeh na takmičenjima najvećega formata ZAHTIJEVA kompletan profesionalizam, hladnokrvne i pravovremene odluke, KOLEKTIV i nešto nadahnutosti, a onda Bogom dana i kapljica sreće padne ravno u centar gdje treba...

Hrvatski profesionalci su drsko i namjerno baš sve odradili kako treba do te mjere da ih i protivnici ne samo respektiraju već i vole! Svijet je postao KOCKAST!

Šta sad?

Na koga ili šta da se žalimo sad!?!

Možda bi bilo dobro 24 sata prestati sasvim dodirivati jaja jer će se sigurno neka dlaka uplesti u sve to i eto onoga gore pomenutog belaja!

Možda bi, opet, bilo zgodno primjetiti kako ovo veselje POŠTUJE i GLEDA baš cijeli svijet te da bolje zgrade za pokazivanje naše radosti, običaja i ljepota teško možemo i zamisliti, a ova je legla kao Bogom dana. Da, vrijeme je za nepatvorenu Radost, a to onda, otvara prostor za Ljubav. Čak i za Bližnje Svoje...

Odjednom su i dušmani manji. Ne samo da ih manje ima, već su i oni malobrojni manji i tiši... ma nije me ni briga za taj dio priče došlo je nekijh prelijepih pet povijesnih minuta u kojima su vijekovi sreće, radosti, ponosa i ljubavi i BAS NIKO umrijeti ne mora za Hrvatski barjak ponosno razvijen na svim trgovima najvećih gradova svijeta, a ne samo Zagreba i okolice!

Hrvatska je prvak svijeta! Planetarni ŠAMPION. Nisam to ja rekao 29 puta jer bi samo 11 bilo malo pa ću to javno ponoviti i potpisati 1943 puta! U medjuvremenu crkveni tisak zove pa više bili smo nekaj i u Berlinu, dokumentirano sa 1939 smeđe&rjeđe priče.

Ipak, svjetski vrh je za NAS i DANAS u svijetu koji se raduje svome SUTRA. Da, u svijetu, nikako kontra svijeta...

Kao i vazda prije,

ponaša gotovo kao da će Neron svake sekunde ući u arenu i spustiti prst da se dokusuri konačno i taj zadnji lav. Ili ružni Grk koji je mučki davio nekog našega momka...

Apsurdi uspaljenih političara koji trčkaraju oko profesionalnih gurača lopte tek da se vide na malim ekranima Nacije i malkice šire nisu ni za komentare...

To i pijani ODMAH zaboravljaju. Poradi probave, nikako nekih intelektualnih refleksija, otkud ti pomisao da nije tako...

Ja kleknem na gola koljena svoja baš svakoga jutro, a često i večeri. Zahvalim se Silama Univerzuma što sam vlasnik moje tipkovnice i ove moje riječi.

Zahvalim se ISKRENO i za sve Vas koji ikada svratite ovdje.

Zahvalnost bez prisile i moranja LIJEČI - istinska Božija i snaga i dimenzija. I stanje.

Volilivolim Vas. Amen.

Najkraće & najbrže:

- Ova stranica je i dalje kompletno EKSPERIMENTALNA.
- RAD NA OVOJ STRANICI i kreativni i tehnički NIKADA NIJE ZAVRŠEN.
- Sa najvećim ponosom ističemo da Duh ove stranice nikada nije i neće pripadati jednoj političkoj partiji, jednoj religiji ili jednoj BILO KOJOJ ogradi.
- POKLON: Radomir Konstantinović FILOSOFIJA PALANKE, kompletna knjiga [pdf 32Mb](#) ili [HQ 152.5Mb](#)
- Nikada nisam vjerovao da ću morati dokazivati da sam živ. Desilo se...

uz najiskrenije pozdrave

od Vlade iz Kanade.

- ...na kraju balade je uvijek neka - šansona. Garant "narodnjačka"...

NASLOVNE PRIČE, arhiva

[YC00A](#)*VK001*VK002*VK003*VK004

06. 2017*07. 2017*08. 2017*09. 2017

[12. 2017*02.2018*03.2018*04.2018](#)

Zbirka staroga i objavljenoga

[Ovakvi smo bili na samom početku](#)

[Zakonski uvjeti korištenja ove stranice](#)

[Ovako smo izgledali do aprila 2013](#)

[E-MAIL me!](#)

Copyright© 1995-2016 Vladimir Kreća and Independent Authors